

Η 12Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τήν 10.00 π.μ. ὥραν τῆς Τετάρτης, 9^{ης} /23^{ης} Νοεμβρίου 2017, ἔλαβε χώραν Τελετή Δοξολογίας εἰς τον Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δωδεκαετίας ἀπὸ τῆς Ἐκλογῆς καὶ Ἐνθρονίσεως τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προεξήρξεν ὁ Μακαριώτατος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερομονάχων τοῦ Πατριαρχείου καὶ μετέχοντος ἐν συμπροσευχῇ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάζματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καὶ τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ρουμανίας εἰς Ραμάλλαν.

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει τῆς Δοξολογίας ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Ἐνταῦθα προσεφώνησε τον Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρισταρχος ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, μετὰ τῆς ἀπ' αἰώνων ἀρωγοῦ αὐτῆς γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἀναμιμνήσκεται καὶ ἐορτάζει σήμερον τό γεγονός τῆς πρό δωδεκαετίας ψήφοις κανονικαῖς καὶ ὁμοφώνοις τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλογῆς καὶ Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος ὡς Πατριάρχου τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης. Τό γεγονός τοῦτο ἐορτάζει ἐν εὐχαριστηρίῳ Δοξολογίᾳ καὶ πληρότητι συμμετοχῆς, μοναχῶν, κλήρου καὶ λαοῦ ὡς στερεωτικόν τῆς δομῆς τοῦ ἱεροῦ σώματος αὐτῆς καὶ συσφιγκτικόν τῆς ἐνότητος αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ εἰς μίαν μάλιστα συγκυρίαν δεινῆς δοκιμασίας αὐτῆς.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ὑμετέρας ἐκλογῆς καὶ Ἐνθρονίσεως τό ἔτος 2005 ἡ Ἀγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης ἀπεκήρυξε παρανόμους συμφωνίας, ὑποθηκευούσας περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου ἀνεκτιμήτου ὑλικῆς, πολλῶ δέ μᾶλλον πολιτιστικῆς ἀξίας, διασαλευούσας τό ἀπ' αἰώνων ἰσχύον καθεστώς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τραυματιζούσας καιρίως τὰς χριστιανικὰς Ἐκκλησίας αὐτῆς. Τότε, συνεπῆς πρὸς τὴν ἀπ' αἰώνων ἀποστολὴν αὐτῆς τῆς πιστῆς φρουρήσεως τῶν Ἀγίων Τόπων, ἡ Ἀδελφότης τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἀνέστη, ἐξανέστη, διεμαρτυρήθη καὶ ἀντέστη. Ἀντὶ τῆς διαφθορᾶς ἐπέλεξε τὴν διαφάνειαν καὶ ἔθεσε τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὡς ἔμπειρον κυβερνήτην τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τό ὁποῖον ὄντως διεσαλεύθη καὶ ἐκλυδωνίσθη, οὐχ ἥττον ὅμως δέν κατεποντίσθη.

Δεχθεῖσα τὴν ἀποστολὴν ταύτην ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης εἰργάσθη ἀνταξίως ἐπὶ δωδεκαετίαν καὶ προέβη εἰς ἀποφάσεις καὶ πράξεις, αἱ ὁποῖαι κατοχυρώνουν τό Πατριαρχεῖον ἐπιτοπίως, πανορθόδοξως καὶ παγχριστιανικῶς, ὡς Ἐκκλησίαν ἔχουσαν ἡγετικόν ρόλον ἀναμέσον τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς εἰς

τό ἔργον αὐτῶν τῆς προστασίας τῶν δικαιωμάτων τῶν Χριστιανῶν καί τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως αὐτῶν μετὰ τῶν Ἰουδαίων καί τῶν Μουσουλμάνων συμπολιτῶν αὐτῶν.

Τρανὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἡγετικοῦ καί συνδιαλλακτικοῦ ἔργου τοῦ Πατριαρχείου ἀναμέσον τῶν χριστιανικῶν Κοινοτήτων ἀποτελεῖ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὡς ἐκπροσώπου ὅλων τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς εἰς τό κατὰ τόν παρελθόντα μῆνα Ἰούλιον ἐν Νέα Ὑόρκῃ συγκληθέν Συνέδριον διὰ τὴν εἰρήνευσιν εἰς τὴν Μέσσην Ἀνατολήν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ εἰρηνιστοῦ ραβίνου Μελχιόρ, πρό πάντων ὅμως τό πρό τινων μόλις μηνῶν μετὰ πολλῶν δυσκολιῶν ἀλλὰ ἐν πλήρει Διακοινοτικῇ συνεργασίᾳ ἐπιτευχθέν, συντελεσθέν καί ἄνευ χρονοτριβῆς ὁλοκληρωθέν ἱστορικόν ἔργον τῆς στερεώσεως καί ἀναστηλώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν τῇ προσκλήσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Ἀναφορικῶς δέ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν, ἀδιαμφισβήτητον ἀπόδειξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπὲρ αὐτῆς, ἀποτελεῖ ἡ στάσις Αὐτῆς ἔναντι τῆς προσφάτου ἀποφάσεως τοῦ Περιφερειακοῦ Ἰσραηλινοῦ Δικαστηρίου, διδούσης κῦρος εἰς τὰς παρανόμους συμφωνίας πολυετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν εἰς τὴν Πύλην τοῦ Δαβίδ ξενοδοχείων τοῦ Πατριαρχείου. Ἐκτοτε ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης δέν ἐφείσθη κόπων, μόχθων καί δαπανῶν διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, καταστροφικῆς οὔσης, ἐάν ἐφαρμοσθῇ, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καί τῆς Ἀγίας Ἑλένης διαμορφωθείσαν χριστιανικὴν συνοικίαν.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς διαφυλάξεως αὐτῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης συνεπεστράτευσε τὰς χριστιανικὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας γῆς, ἐπεσκέφθη τόν Βασιλέα τῆς Ἰορδανίας, τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην, τόν Πρόεδρον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, τόν Ὑπουργόν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, τόν Πάπαν Ρώμης, τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κανταβουρίας, τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου καί τόν Πρόεδρον τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Τό θέμα τοῦτο ἡγείρεν ὡσαύτως ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης καί εἰς τὴν πρόσφατον ἐν Κύπρῳ Διάσκεψιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν καί εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου νῦν εἰσέτι ἐν Ἀμμάν φιλοξενουμένην Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ΠΣΕ, προειδοποιούσα περί τῶν συνεπειῶν πραγματοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης καί λαμβάνουσα σημαντικὰς δεσμεύσεις ἀναιρέσεως αὐτῆς καί συμπαραστάσεως εἰς τὰς προσπάθειας διατηρήσεως τοῦ καθεστώτος τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, ἐγγυωμένου τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν πάντων τῶν κατοίκων αὐτῆς εἰς τὰ ἐκ τῆς παραδόσεως κεχαραγμένα ἐκάστου ὅρια.

Ἐπαινοῦντες τὴν Ὑμετέραν σεπτὴν Μακαριότητα ἐπὶ τούτοις οἱ Ἀγιοταφῖται, δηλοῦμεν τὴν διάθεσιν ἡμῶν τῆς συστρατεύσεως καί συμπαρατάξεως μετ' Αὐτῆς, ὑποτάσσοντες τό ἀτομικόν καί προσωπικόν ἡμῶν θέλημα εἰς τό συλλογικόν καί ἐκκλησιαστικόν, ἵνα ὡς ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς ἁρμονίας καί ἀλληλουχίας τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, λειτουργῶμεν καί ἡμεῖς ἁρμονικῶς, καρποφοροῦντες ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ καί τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου ἡμῶν.

Ἐγείρων τό ποτήριον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ὅλης, εὐχομαι τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ἔτη ὅσα πλεῖστα, εἰρηνικά, εὐφρόσυνα, εὐσταθῇ καί ὑγιεινὰ μετὰ δυνάμεως κυβερνητικῆς, χορηγουμένης ἀφθόνως ἄνωθεν, δι' αὐξησιν καί ἐμπλουτισμόν τῶν ἀγαθῶν Αὐτῆς ἔργων πρὸς ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν ἔθνους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ

ἡμῶν. Γένοιτο.

ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἔπεται:

**Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, Σεβαστοί Πατέρες,
Κυρίες και Κύριοι,**

Με συναίσθημα χαράς και μεγάλης τιμῆς, παριστάμεθα σήμερα εδώ, στον πανηγυρικό εορτασμό της δωδέκατης επετείου της ενθρονίσεως της Αυτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος, του Πατριάρχῃ Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ', εδώ, στην έδρα της Μητέρας των Εκκλησιών.

Η σημερινή ημέρα είναι ημέρα γιορτῆς για την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα, για το Πατριαρχείο, για την Ορθοδοξία και για την Ελλάδα.

Είναι επίσης, η σημερινή ημέρα, μια ευκαιρία, Μακαριώτατε, να Σας εκφράσουμε, το σεβασμό, την αγάπη και την ευγνωμοσύνη της Ελλάδας για το μεγάλο ποιμαντικό σας έργο, για το σημαντικό και εθνικό έργο της διαφύλαξης και ανάδειξης των Ιερών προσκυνημάτων στους Άγιους Τόπους και για την προάσπιση και προβολή των οικουμενικών αξιών της Ορθοδοξίας.

Μακαριώτατε,

Η αφοσίωσή Σας στα ιερά αυτά καθήκοντα, η προσήλωσή Σας στο πολυσήμαντο αυτό έργο, συχνά υπό δυσχερείς συνθήκες, οι άοκνες προσπάθειές Σας, εντός και εκτός των συνόρων, για την προάσπιση του καθεστώτος που επί αιώνες εξασφαλίζει την ειρηνική συνύπαρξη των θρησκειών στην Αγία Πόλη, το υλοποιηθέν όραμά σας και η καθοριστική πρωτοβουλία σας για την αναστύλωση του Ιεροῦ Κουβουκλίου του Παναγίου Τάφου, του κορυφαίου των προσκυνημάτων που συμφιλιώνει λαούς, εθνότητες και πολιτισμούς, αλλά και η ακλόνητη προώθηση, από πλευράς Σας, της ειρήνευσης, της συνεννόησης και της μετριοπάθειας σε μια ταραχώδη περιοχή, που εξακολουθεί να αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις και όπου πολλοί είναι εκείνοι που μιλούν για την ειρήνη, αλλά ελάχιστοι εκείνοι που εργάζονται ειλικρινά και αποτελεσματικά προς επίτευξή της,

καθιστούν το Ιερό Καθίδρυμα σταθερό σημείο αναφοράς, με ρόλο καίριας σημασίας.

Για την Ελλάδα η προάσπιση του θεσμού του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, των δικαίων και των δικαιωμάτων του, αποτελεί σπουδαιότατη προτεραιότητα. Η Μητέρα των Εκκλησιών συμβολίζει την μακραίωνη παρουσία μας στους Άγιους Τόπους, αλλά και το πνεύμα φιλίας και συνεργασίας με όλους τους άλλους λαούς, όπως ακριβώς επιτάσσουν οι οικουμενικές αξίες της Ορθοδοξίας.

Μακαριώτατε,

Η Ελληνική Πολιτεία και οι Έλληνες πιστοί σας περιβάλλουν πάντοτε με την αγάπη και αφοσίωσή τους. Έλληνες αξιωματούχοι και πολίτες συρρέουν στο Πατριαρχείο κάθε χρόνο, ως προσκυνητές,

αποδεικνύοντας τους ακατάλυτους και ιστορικούς δεσμούς μαζί του, καθώς και τη σημασία που αποδίδουν στην αποστολή Σας, στο έργο Σας και στο έργο των Αγιοταφитών Πατέρων.

Συναισθανόμενοι το βάρος των ευθυνών που έχετε επωμισθεί και συμμεριζόμενοι τις αγωνίες Σας, οι εργαζόμενοι στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδας είμαστε στο πλευρό σας και προσευχόμαστε ως ταπεινοί προσκυνητές να έχετε υγεία, δύναμη και μακροημέρευση και να συνεχίσετε το έργο Σας, για το καλό του Πατριαρχείου, της Αδελφότητας, της Ορθοδοξίας, του Ελληνορθόδοξου ποιμνίου Σας, της ειρήνης στην περιοχή και του Γένους των Ελλήνων.

καί Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν και τοῦ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχεοῦ εὐχόμενοι ἔτη πολλά.

Εἰς τὰς προσφωνήσεις ἡὐχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος, παρέχων αὐτοῖς τὰς εὐλογίας Αὐτοῦ, ἀντιφωνῶν ὡς ἔπεται:

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

« Εὐλογητός ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ» (Ἐφεσ. 1,3),

Σήμερον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δωδεκαετοῦς διακονίας, ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως ἡμῶν εἰς τόν ὄντως μαρτυρικόν Πατριαρχικόν θρόνον τῆς τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας, κατήλθομεν μετὰ τῆς Γεραῆς Ἀγιοταφитικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἐνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, «τῷ ἐνεργοῦντι ἐν ὑμῖν καί τό θέλειν καί τό ἐνεργεῖν ὑπέρ τῆς εὐδοκίας» (Φιλιπ. 2, 13) κατὰ Παῦλον.

Ἡ ἐόρτιος αὕτη δωδεκαετής ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναξιότητα ἡμῶν ἀλλ' εἰς τόν θεόκτιστον καί ἁγιοπνευματικόν τῆς Ἐκκλησίας Θεσμόν, «τόν ἀποκεκρυμμένον ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ Πατρί, τῷ τά πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καί ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ» (Ἐφεσ. 3, 9 – 16) κατὰ τόν Θεῖον Παῦλον.

Ἡ ἄχρι τοῦδε ἡγουμενική καί ποιμαντική εὐθύνη ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἀγιογραφικῆς ἀναδεδειγμένης Μητρος τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς οὐδέν ἕτερον ἀπεσκόπει, εἰ μή μόνον εἰς τήν ὑπό τῶν προκατόχων ἡμῶν παραληφθεῖσαν ἱεράν καί Ἀποστολικήν παρακαταθήκην τῆς ἁγίας ἀμώμου καί ἀνοθεύτου Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως κατὰ τό παράγγελμα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν· «τήν καλήν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν» (Β' Τιμ. 1, 14)· Προσέτι δέ εἰς τήν διαφύλαξιν καί τήν λατρευτικήν διακονίαν τῶν παναγίων καί πανσέπτων προσκυνημάτων καί τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί δικαίων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων.

Οὐχ ἦττον δέ, ἀκούοντες εἰς τούς λόγους τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου: «Διά Σιών οὐ σιωπήσομαι καί διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω ἕως ἄν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου» (Ἠσ. 62, 1), ἐπεδόθημεν εἰς ἐκστρατεῖαν διεθνῇ ὑπέρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ὑφισταμένου πολυπολιτισμικοῦ, πολυ-ἐθνικοῦ καί διαθρησκειακοῦ, δηλονότι Ἰουδαϊκοῦ, Χριστιανικοῦ καί Ἰσλαμικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, τοῦ ἐπαπειλουμένου ὑπό ἀκράϊων παρακρατικῶν ὁργανώσεων καί μεσσιανιστικῶν ἐποικιστικῶν Κινήματων.

Τοῦτο δέ ποιοῦμεν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ καί ἠθικῇ Ἡμῶν Ἀποστολῇ «τῆς ἐν Χριστῷ Εἰρήνης, ἐν ἧ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός (1 Κορ. 7, 15). «Οὐ γάρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ θεός ἀλλὰ εἰρήνης» κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος. Καί τοῦτο, διότι ἡ ἁγία Πόλις Ἱερουσαλήμ εἶναι τό παγκόσμιον δόρυ καί αἰώνιον ἔμβλημα τοῦ αἵματος τῆς θείας δικαιοσύνης, δηλονότι τῶν προφητῶν καί δὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις, «ἀπέθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων» (1 Πέτρ. 3, 18) κατὰ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον.

Ἡ σημερινή σεπτὴ δωδεκάτῃ Πατριαρχικὴ Ἐνθρονιστήριος Ἐπέτειος καλεῖ ἡμᾶς «οὐχί εἰς καύχησιν τῶν ὑφ' Ἡμῶν πεπραγμένων ἀλλὰ εἰς τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ» (Ρωμ. 15, 17). «Ἡ γάρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ εἰς τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν» (Β. Κορ. 1, 12). Ταυτοχρόνως δέ, ἡ ἐπέτειος αὕτη, μᾶς καλεῖ εἰς ἐγρήγορσιν ἐν ὧσιν τῆς ἐπικρατούσης ἀκαταστασίας ἐν τῷ κόσμῳ γενικώτερον καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς εἰδικώτερον. «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε· πάντα ἡμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω» (Α' Κορ. 16, 13-14) παραγγέλλει ὁ θεῖος Παῦλος.

Εἰς τὴν ἱεράν ὄντως ἀποστολήν ἡμῶν ταύτην ἔχομεν συνεργούς καί συγκοινωνούς τούς σεβαστούς καί ἀγαπητούς ἡμῖν Ἀγιοταφῖτας Πατέρας καί ἀδελφούς, Ἀρχιερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς, μεθ' ὧν, κατὰ τὸν ἅγιον θεοφόρον Ἰγνάτιον, «ἐν ὁμονοίᾳ θεοῦ σπουδάζομεν πάντα πράσσειν, Προκαθημένου τοῦ Ἐπισκόπου εἰς τύπον θεοῦ καί τῶν πρεσβυτέρων εἰς τύπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων καί τῶν διακόνων.... πεπιστευμένων διακονίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς πρὸ αἰώνων παρά Πατρί ἦν καί ἐν τέλει ἐφάνη» (ΒΕΠ, Τόμ. Β'. σελ. 269).

Ἐπ' ἀληθεία λέγομεν μετὰ τοῦ μεγάλου Παύλου, «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καί σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφ. 6, 12). Τὴν ἀλήθειαν ταύτην μαρτυρεῖ ἐναργέστερα ἡ ἱερά ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, δηλονότι τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου τοῦ κλυδωνιζομένου ἀλλ' οὐ καταποντιζομένου, ὑπὸ τῶν κυμάτων τοῦ ψεύδους καί τῆς συκοφαντίας.

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ Πατρός τῶν Φώτων, «ἵνα κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ» διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπὲρ Εὐλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἡ δέ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐνισχύῃ ἡμᾶς ἐν τῇ διακονίᾳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀδιαψεύστων μαρτυριῶν τῆς πίστεως ἡμῶν ὡς καί τῆς διαποιμάνσεως τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τοὺς τιμήσαντας τὴν ἑορτὴν ταύτην, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονὴν καί πᾶσαν παρά θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας

καί πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας ἡμᾶς τὸν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνου κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστον Σοφιανόπουλον, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμ. π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. κ. Δανιήλ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τὸν αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τὸν Ἐντιμότατον κ. Ἀμποῦ Ἀέτα ἐκπρόσωπον τῆς Κοινότητος Χωρίου τῶν Ποιμένων, τὸν Ἀρχιμανδρίτην Νάρκισσον καὶ τὸν π. Γιοῦσεφ Χόδαλη, ὁμιλήσαντας ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας, τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Μπερσέβα, τὴν κα Ἀμῆρε Σούνα, ἐκ μέρους τῶν σχολείων τῆς Ἰορδανίας, τὴν Σχολὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!

Τὴν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ δεξίωσιν ἠκολούθησε μεσημβρινὴ τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]